

CHRZEST

Sakrament chrztu św. nazywany jest tak ze względu na główny obrzęd, przez który jest wypełniany: chrzcić oznacza „zanurzyć”, „pograć” w wodzie. Do tego znaczenia nawiązuje ryt udzielanego chrztu. Wyraża on powierzenie osoby przyjmującej chrzest Jezusowi Chrystusowi, który zanurzając ją w swoją śmierć udziela jej mocą swego zmartwychwstania „nowego” życia z Bogiem - nieśmiertelności. Naukę na temat chrztu podaje św. Paweł w Liście do Rzymian: „*my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć, zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie*” (Rz 6,3-4).

Zazwyczaj chrztu udziela się dzieciom. W związku z tym wielu zastanawia się, czy jest to słuszne, skoro one nie rozumieją tego, w czym uczestniczą. Powodem, dla którego Kościół udziela chrztu już niemowlętom, jest wiara w otrzymywanie za pośrednictwem tego sakramentu daru nowego życia, którego dawcą jest Chrystus. Charakteryzuje je wspólnota życia z Jezusem Chrystusem i z wszystkimi, którzy w Niego wierzą. Tak więc od chwili chrztu sam Bóg w osobie Ducha Świętego zamieszkuje w człowieku. Fakt ten świadczy o tym, że nowe życie i przynależność do społeczności wierzących są absolutnym darem udzielanym przez samego Boga.

Obrzęd chrztu dzieci składa się z trzech zasadniczych części, w których bez trudu można dostrzec dialog Boga z człowiekiem. Bóg działając poprzez Kościół, wyzwala nowo narodzonego człowieka spod mocy zła, i obdarzając go nowym życiem zmartwychwstałego Chrystusa, wprowadza do społeczności swego ludu: nowo narodzony wychodzi na spotkanie Boga w społeczności Kościoła i nawiązuje z Bogiem łączność, która ma się wzocnić i rozwinąć w wypróbowaną przyjaźń w dalszym świadomym i dojrzałym życiu chrześcijańskim.

I. OBRZĘD PRZYJĘCIA DZIECKA

Celebrans zwraca się z pytaniem do rodziców o wybrane imię dziecka. Podczas chrztu imię Pańskie uświęca człowieka i chrześcijanin otrzymuje swoje imię w Kościele. Może to być imię Świętego, to znaczy ucznia Chrystusa, którego życie było przykładną wiernością swemu Panu. Święty patron jest wzorem miłości i zapewnia wstawiennictwo u Boga.

Następne pytanie dotyczy woli rodziców ochrzczenia dziecka oraz podjęcie obowiązku wychowania dziecka w wierze. Chrzestni wyrażają wolę pomagania rodzicom w trudzie wychowania w wierze.

Celebrans wypowiada słowa przyjęcia dziecka do wspólnoty chrześcijańskiej oraz w imieniu tej wspólnoty czyni znak krzyża. *Znak krzyża* na początku celebracji wyciska pieczęć Chrystusa na tym, który ma do Niego należeć i oznacza łaskę Odkupienia, jaką Chrystus nabył dla nas przez swój Krzyż.

II. LITURGIA SŁOWA

Po słuchaniu Słowa Bożego następuje modlitwa powszechna, którą kończy krótka Litania do Świętych. Po zakończeniu wezwań do Świętych następuje modlitwa z egzorcyzmem i włożenie ręki. *Modlitwa z egzorcyzmem* jest pokornym błaganiem Boga, aby uwolnił dzieci od grzechu pierworodnego i dał im udział w decydującym zwycięstwie zmartwychwstałego Chrystusa nad szatanem. Po modlitwie z egzorcyzmem kapłan kładzie w milczeniu rękę na dziecku. Gest ten oznacza przyjęcie dziecka pod opiekę i wpływ Kościoła, w którym moc Zbawiciela będzie go chronić i umacniać.

III. OBRZĘD CHRZTU

Woda chrzcielna zostaje poświęcona przez modlitwę celebransa (diakon, ksiądz, biskup), jeśli nie była poświęcona wcześniej. Potem celebrans zwraca się do rodziców i chrzestnych, przypominając im obowiązek wychowania dzieci w wierze Kościoła. Stąd tak ważne jest życie wiary samych rodziców i chrzestnych. Następuje wówczas istotny obrzęd: w Kościele łacińskim trzykrotnemu polaniu wodą towarzyszą słowa szafarza: „*N., ja ciebie chrzczę w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego*”. *Namaszczenie krzyżem świętym*, i namaszczenie olejem krzyżma poświęconym przez biskupa w Wielki Czwartek, oznacza dar Ducha Świętego dla nowo ochrzczonego. Stał się on chrześcijaninem, to znaczy „namaszczonym” Duchem Świętym. *Biała szata* ukazuje, że ochrzczone „przyoblekł się w Chrystusa” (Ga 3,27) i zmartwychwstał z Chrystusem. *Świeca* zapalona od Paschału oznacza, że Chrystus oświecił neofitę i że ochrzczeni są w Chrystusie „światłem świata” (Mt 5,14).